

מ"ת 4917/10/21 - שליו גלאם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 4917-10-21 מדינת ישראל נ' גלאם ואח'
תיק חיצוני: 646095/2021

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
החלטה

כבוד השופטת הבכירה מיכל ברנט
שליו גלאם
מדינת ישראל

בקשה להקלה בתנאי שחרורו של המבקש המצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני באופן שיוסר האיזוק האלקטרוני ויותר לו לצאת לעבודה מידי יום משעה 06:30 ועד השעה 17:30 בחברה המתקינה רהיטים ברחבי הארץ, בפיקוח מר אברהם תבורי.

נגד המבקש, אחיו ואביו הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של רצח באדישות בצוותא חדא ועבירה של שיבוש מהלכי משפט.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 11.9.21 בסמוך לשעה 20:00 ישבו המבקש, אביו ואחיו (לצורך הנוחיות יקראו להלן: "הנאשמים") עם בני משפחה נוספים בבית האב עם בני משפחה נוספים.

נגד המנוח, ירון מסילתי, היה צו הרחקה מן האב.

המנוח הגיע אל בית האב באמצעות אופניים חשמליים כשהוא מצויד באקדח טעון בחמישה כדורים ודפק על השער. המנוח היכה את המבקש בפניו וכיוון לעבר פניו את האקדח הטעון והדרוך. בתגובה הצליחו מי מן הנאשמים להדוף את המנוח מחוץ לבית וסגרו את השער. האב קפץ מעל החומה, המבקש ואחיו הצטרפו אליו והשלושה היכו את המנוח באמצעות חפצים, אגרופים ובעיטות בכל חלקי גופו.

במהלך המאבק דקר מי מן הנאשמים את המנוח באמצעות סכין או סכינים בחמישה מקומות בפלג גופו העליון, בגבו ובעכוזו ולאחר מכן השליכו את הסכין או הסכינים.

המבקש ניסה לברוח מן המקום תוך שטען בפני שוטרת שהגיעה למקום כי אין לו קשר לאירוע.

כתוצאה מהדקירות נגרמו למנוח חמישה פצעי דקירה שאחד מהם הוביל למותו.

עמוד 1

כבוד השופטת פינק קבעה כי קיימת חולשה ראייתית בכל הנוגע לזהות הדוקר ובנסיבותיו החריגות של תיק זה (הגעתו של המנוח למקום חרף קיומו של צו הרחקה מצויד באקדח טעון וניסיון שלו לירות בנאשמים שלא צלח, הטרדות קודמות כלפי הנאשמים , איומים וככל הנראה ניסיון קודם לירות באב), ניתן לשקול חלופת מעצר.

האב והאח שוחררו למעצר בית בפיקוח ואילו המבקש, שלו עבר פלילי בעבירה של הצתה, איומים ותקיפה, הרשעה משנת 2020 בגינה נדון למאסר בפועל בן 14 חודשים, הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני על פי החלטת כבוד השופטת פינק מיום 22.12.21.

עתה עותר המבקש, כאמור, לאפשר לו לצאת לעבודה, כשמשמעות יציאתו לעבודה - הסרת הפיקוח האלקטרוני.

ב"כ המבקש טען שהמשיב שוחרר ממעצרו לפני למעלה מ-4 חודשים, כאשר בפרק הזמן אין חולק כי הוא ממלא בקפדנות אחר התנאים, ועל אף שמדובר בתיק רצח, הנסיבות בתיק זה הן חריגות. מדובר באב לשני ילדים, הערבים הם בני אותה משפחה, והפיקוח אינו מאפשר יציאתם לעבודה כך שלמשפחה אין מקורות הכנסה והיא מצויה במצב של קריסה.

אשתו של המשיב משתכרת סכום של כ-6,000 ₪ לחודש ולכן המבקש אינו זכאי לתשלום מן המוסד לביטוח לאומי.

שירות המבחן המליץ על הסרת הפיקוח האלקטרוני ויציאתו של המבקש לעבודה, הערב נבחן על ידי שירות המבחן ונמצא מתאים לפקח על המבקש.

כן נטען כי כחמישה חודשים בהם מצוי המבקש במעצר באיזוק הוכרו בפסיקה כחלוף זמן ניכר ולתמיכה הפנה ב"כ המבקש לבש"פ 6845/07.

ב"כ המבקשת התנגדה לבקשה. לטענתה, בהחלטה מיום 16.12.21 יש התייחסות לתסקיר הראשון של שירות המבחן אשר העריך כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה בינונית וגם חומרתה צפויה להיות בינונית. מדובר במבקש שלחובתו עבר פלילי בגין עבירת אלימות, והוא ריצה מאסר.

בתסקיר נאמר כי הוא משולב בקבוצה טיפולית אך ורק מיום 6.3.22, ואף שם הוא מדבר על הפגיעה בהתנהלות ופגיעה במישור התעסוקתי, בעוד שלדפוס ההתנהלות האימפולסיביים עולה התייחסות ראשונית בלבד. התסקיר עם אפיק חיובי, אולי בהיבט הטיפולי והשיקומי, אך מדובר בעבירה חמורה ביותר שבוצעה, לכאורה, בצוותא.

הבקשה מרחיקת לכת, טרם חלף זמן כדי לבחון יכולת עמידה בתנאי המעצר, ואין לכך נגיעה למפקח עצמו אלא למבקש אשר עליו לצלוח את המשוכה הראשונה. לא חלף מספיק זמן ואין מספיק נתונים כדי לדעת שגם למשיב יש מספיק כלים כדי למנוע הישנות מעשים דומים.

העבודה המוצעת עניינה בקבלת רהיטים ממפעל והתקנתם ברחבי הארץ, ונראה כי המשיב יצטרך לנוע ולנוד ברחבי הארץ כך שלא ברור איזה פיקוח יהיה עליו. מצוקות בעקבות תנאים מגבילים מוכרות לכל, אך הן לא חזות הכל, משמע: לא ניתן לומר שבגלל שהוא חי במצוקה כלכלית יש להקל עמו, אלא הדברים צריכים להיבחן לגופם.

דין והכרעה:

המבקש מואשם בעבירה מן החמורות בספר החוקים.

חרף האמור ונוכח כרסום ראייתי, שוחרר העורר לפני כארבע וחצי חודשים למעצר בפיקוח אלקטרוני בניגוד לאביו ואחיו הנאשמים באותו כתב אישום ששוחררו למעצר בית בפיקוח, וזאת בשל עברו הפלילי.

אכן, שירות המבחן המליץ על הסרת הפיקוח האלקטרוני ויציאתו של המבקש לעבודה אך הלכה היא כי תסקיר שירות המבחן משמש ככלי עזר בידי בית המשפט לצורך גיבוש ההחלטה בשאלת אפשרות שחרורו של נאשם לחלופת מעצר או להשמתו במעצר בפיקוח אלקטרוני ובית המשפט אינו מחויב באימוץ מסקנתו של שירות המבחן, ואין באמור בתסקיר כדי לכבול את שיקול דעתו (בש"פ 449/22 אבו חמיד נ' מדינת ישראל, פסקה 15 [פורסם בנבו] (2.2.2022); בש"פ 2221/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 [פורסם בנבו] (30.3.2020)).

בקשה דומה לבקשה שבפני נדונה בבש"פ 2296/16 **ברטו חג'י נ' מדינת ישראל** שם הואשם העורר בעבירה של רצח בכוונת תחילה, העורר הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני ובחלוף ששה חודשים הגיש בקשה לביטול המעצר בפיקוח ויציאה לעבודה.

כבוד השופט מלצר קבע כהאי לישנא:

" ודומה עלי כי בנסיבות העניין, לא די בפרק הזמן שחלף, כשלעצמו, כדי להצדיק עיון חוזר בהחלטה, שכן בקשה לעיון חוזר לא נועדה לשמש דרך לפתיחה מחודשת של החלטת המעצר הקודמת....ודוק: אינני סבור כי נסיבותיו של המקרה הנדון מאפשרות, נכון לעת הזו, קביעת "חלונות פיקוח" לשם יציאתו של העורר לעבודה. זאת בפרט בהתחשב בכך כי הלכה היא ששחרור נאשם המואשם בביצוע רצח ממעצר מאחורי סורג ובריה ייעשה רק במקרים נדירים, שכן עבירת הרצח היא עבירה המקימה חזקת מסוכנות, אותה ניתן לשלול רק בנסיבות יוצאות דופן (ראו: בש"פ 8291/15 אבו זעילה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015); בש"פ 3517/14 מדינת ישראל נ' גורבאן [פורסם בנבו] (25.5.2014); בש"פ 6888/13 דלו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.10.2013)).

....אמנם, נוכח נסיבותיו של המקרה, הכרסום בעוצמתן של הראיות, והסכמתם של הצדדים מתאריך 18.09.2015 - התאפשר לעורר לשהות בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, ואולם בשלב זה, ומכיון שטענת הכרסום הנוסף בראיות

נטענה בעלמא, הרי מבלי להמעט מקשייו של העורר - לא מצאתי מקום להקל הקלה נוספת בתנאי מעצרו של העורר ולאפשר לו לשוב למקום עבודתו".

זאת ועוד. טיב העבודה המוצעת אינו מאפשר פיקוח הדוק מספיק שכן מדובר בעבודה המתבצעת ברחבי הארץ ולא במקום סגור.

נוכח כלל האמור ומשאיני סבורה כי חלף זמן מספיק מעת העברתו של המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני ומשהעבודה המוצעת אינה מתאימה בנסיבות העניין, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' אייר תשפ"ב, 02 מאי 2022, במעמד הצדדים.

מיכל ברנט, שופטת